

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 66/05-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. marca 2005 prerokoval sťažnosť Pavla Fekiača, bytom D., ktorou namieta porušenie jeho základného práva, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Lučenec v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C 74/03 a v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 6 C 1/97, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Pavla Fekiača o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 16. decembra 2004 doručené podanie Pavla Fekiača (ďalej len „sťažovateľ“) označené ako sťažnosť „.... podľa čl. 127 ods. 1 článku 48 ods. 2 Ústavy SR a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 4, 6, 7, 12 a 13 každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo prejednaná nezávislým a nestranným

súdom“. Sťažovateľ týmto podaním namietal porušenie základného práva, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Lučenec v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C 74/03 a v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 6 C 1/97. Ústavný súd vychádzajúc z obsahu podania ho posúdil ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Keďže sťažnosť sťažovateľa v predloženom znení nespĺňala náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a nebolo k nej pripojené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde), ústavný súd ho listom z 31. januára 2005 vyzval, aby sťažnosť doplnil o chýbajúce náležitosti v zmysle poučenia obsiahnutého v tomto liste, a tiež, aby predložil kvalifikované splnomocnenie na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Zároveň ho upozornil, že ak svoju sťažnosť v určenej lehote nedoplní, môže byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu, ktorá mu bola doručená 3. februára 2005, v určenej pätnásťdňovej lehote neodpovedal.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez

ústneho pojednávania. Ak ústavný súd sťažovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 posledná veta zákona o ústavnom súde).

Keďže sťažnosť sťažovateľa nespĺňala požadované základné náležitosti a sťažovateľ ju ani napriek písomnej výzve nedoplnil, ústavný súd sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z toho dôvodu odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. marca 2005